

Les senyoretes de Lourdes

El mes de març, Pep Coll ens va dur a la història de la Bernadette i el naixement del Santuari de Lourdes. Amb un magnífic llenguatge i alternant dues veus, la de la pròpia Bernadette i la de les persones que l'envoltaven, ens fa arribar la història real d'aquesta pastora que mai va dir que fos la Verge, la visió que havia tingut. Coneixem una noia que viu en unes condicions d'extrema pobresa, que passa gana i que està molt influïda per les històries llegendàries que li conta l'àvia. Les seves visions arriben a un poble assegat de creences i de notorietat i a una església que la segresta per controlar el relat d'aquesta visió, sobretot en francès, car no podia pas ser que la Verge parlés el *patois* que sí parlava la Bernadette... En tot cas, Bernadette va deixar de viure la seva pròpia vida per viure la que li van imposar. Un relat que deixa un cert regust amarg.

Aquesta novel·la va ser Premi Sant Jordi el 2007.

.....

La novel·la alterna capítols: els senars són escrits en primera persona simulant la veu de la Bernadette; els parells estan escrits en tercera persona i ocupen el punt de vista de persones al voltant de la santa, que completen la visió panoràmica de la història que va donar lloc al Santuari i a la pelegrinació de Lourdes. Parlen la mare de la Bernadette, l'amiga d'infantesa, el capellà del poble, els bisbes, l'alcalde...

La novel·la es fa ben interessant mentre narra els orígens de Lourdes i les aparicions, després ja entra en llargues marrades per explicar el joc d'interessos polítics i religiosos que tenen lloc entorn de la creació del Santuari i de la beatificació de la noia. Alhora, la història està emmarcada per dos capítols que procuren justificar el perquè de la narració. La raó de tanta investigació és la cerca de venjança d'una dona desheretada perquè la seva mare va voler deixar-ho tot al Santuari. Encara que la filla es compadeix de la pròpia Bernadette al saber-ne tota la història, denuncia la demagògia que manipula persones malaltes i per a qui l'esperança és molt minsa.

I com he dit abans, si us interessa la investigació lingüística, és molt entenedora tota la reflexió que hi ha entorn de la diglòssia soferta pel gascò, llengua real de Bernadette i del poble de Lourdes (o Bernadette i el poble de Lourdes segons la versió guanyadora francesa).

Tot això sempre en la màxima qualitat lingüística i literària a la qual ja ens té acostumats Pep Coll.

Bona lectura!

Muntsa Farré